

στην ἴδια ἀπελπιστικῇ κατάστασι· σηκώθηκα γρήγορα μὲ μιὰ κακὴ προαίσθησι πού μὲ βασάνιζε, ἀνοιξα τὸ παράθυρο ἀπ' ὅπου μπῆκε ὀρμητικὸ κῆμα παγεροῦ ἀγέρα καὶ κῦτταξα τὰ σταχτόμαυρα σύννεφα πού κυλοῦσαν αἰνιγματικὰ στὸν οὐρανὸ κ' ἔπειτα ἔσκυψα στὸ δρόμο . . . Μ' ἀμέσως τραβήχθηκα μὲ φρίκη κ' ἔκλεισα ὀρμητικὰ τὸ παράθυρο . . . Κάτω μεσ' τὰ σκαλοπάτια εἶχα δεῖ σωριασμένον ἕν ἀνθρώπινον κορμί, σκεπασμένον ἀπὸ λίγα χιόνια . . .

Τὰ πόδια μου λύθησαν, τὰ μελίγκια μου χτυποῦσαν δυνατά, μιὰ ἀνατριχίλα χύθηκε σ' ὅλο μου τὸ σῶμα καὶ μιὰ τρομερὴ ὑποψία πέρασε σάν ἀστραπὴ ἀτ' τὸ μυαλό μου. Σύρθηκα ὡς τὴ πόρτα καὶ τὴν ἀνοιξα τρεμουλιαστά . . . Μὰ ἦταν πεπρωμένο ν' ἀληθέσουν ὅλες μου οἱ κακὲς προαἰσθήσεις· ὁ δυστυχισμένος ἐκεῖνος ἄνθρωπος πού πέθαινε μέσ' τὸ κρεβάτι πού γιὰ νεκρικὸ σεντόνι εἶχε τὰ χιόνια, ἦταν τὸ μόνο μου στήριγμα, ἡ μόνη παρηγοριά μου, ἦταν ὁ πατέρας μου! . . . Στ' αὐτιά μου σάν πένθιμη καμπάνα βούιζε τὸ πικρὸ τῆς εἰμαρμένης γέλιο . . . »

Ἀναστéναξε βαθεῖα. Τὰ δακρυσμένα του μάτια ἔπλεσαν στὸ σκοτεινιασμένον οὐρανὸ καὶ ψιθύρισε κᾶτι σάν προσευχὴ . . .

Γ. Ι. ΔΙΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Σ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ (ΣΟΦΟΥ). *Αἴθουσα Ἑλληνικῆς Λέσχης 19 ὁδὸς Φοῶν*.

Ἄντ. Σ. Ἀντωνιάδης εἶναι πολὺ γνωστὸς στὴν Ἀλεξάνδρεια ὅπου εἶχε μείνει καὶ ἄλλοτε καὶ ἐκθέσει. Ἀπὸ λίγα χρόνια τὸν εἶχε τραβήξει ἡ Ἀθήνα. Πρόπερσι εἶχε κάνει ἐκθεση ἐκεῖ στὴν Αἴθουσα τῶν Συντακτῶν. Τώρα πάλι ἐγκαταστάθηκε στὴν πόλη μας.

Ἡ ἐκθεσὴ του (5-19 Μαρτίου) εἶχε πολλὴν ἐπιτυχίαν. Ἄντ. Σ. Ἀντωνιάδης εἶναι ἀπτοῦς πιὸ ραφιναρισμένους γελοιογράφους μας. Τὴν καρικατούρα δὲν τὴν θέλει κακόβουλη, μὲ διάθεση σίτυρας καὶ διασυρμοῦ. Τὰ σκίτσα του πού εἶδαμε στὴ Λέσχῃ ἐφέτος ἦταν ὅπως πάντα δουλεμένα μὲ φινέτσα καὶ μὲ πολὺ ἀπλὰ τεχνικὰ μέσα. Τὰ χτυπητὰ χρώματα σπάνιζαν στὰ σχέδια του χωρὶς νὰ χάνει καὶ ἀπὸ ἐκφραστικότητα ἢ ἀπόδοση.

Ἄντ. Σ. καλλιτέχνης μᾶς παρουσίασε 140 κομμάτια μετὰξὺ τῶν ὁποίων πολλὰ σκίτσα ἀλεξανδρινῶν προκρίτων καὶ ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος. Ἐπίσης εἶδαμε καὶ σκίτσα γνωστῶν ἀθηναίων καλλιτεχνῶν καὶ λογίων, ὡς καὶ συνθέσεις χιουμουριστικῆς χαριτωμένης.

Ἄπτὰ καλύτερά του, ἀληθινὰ καλλιτεχνήματα, ἦταν τὰ σκίτσα τοῦ μουσικοῦ Κρίνου Ντὲ Κάστρο, τῆς Μαρίκας Κοτοπούλη, τοῦ Καλμούχου, τοῦ Βαϊάνου, τοῦ Κέμ

P. Σ.